

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/308/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3511202601
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2011:3511202601.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Beáty Čupkovej a sudkýň JUDr. Viery Škultétyovej a JUDr. Aleny Záhumenskej v právnej veci navrhovateľa A. C., bytom C. N. XXX, E. proti odporkyni M. C., bytom C. N. XXX, E., o zrušenie vyživovacej povinnosti, na odvolanie odporkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 12. júla 2011, č.k. 4C/65/2011-23, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd zrušil s účinnosťou od 28.03.2011 vyživovaciu povinnosť navrhovateľa voči odporkyni, ktorá bola stanovená rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.02.2007, č.k. 30P/256/2006-31 vo výške 2.200,- Sk. Navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že na strane odporkyne došlo k takej zmene pomerov, ktorá odôvodňuje zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa. Za podstatnú zmenu pomerov považoval skutočnosť, že odporkyňa ukončila štúdium na strednej škole a v súčasnosti sa nepripravuje žiadnym spôsobom na svoje budúce povolanie. Skutočnosť, že odporkyňa nemá nárok po skončení strednej školy na rodinné prídavky, ani na dávku v hmotnej núdzi s tým, že matka odporkyne sama znáša všetky náklady spojené s jej výživou, nemôže byť dôvodom pre nevyhovenie návrhu navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti voči odporkyni, ktorá ukončením stredoškolského štúdia nadobudla schopnosť sa sama živiť. Skúmaním majetkových pomerov odporkyne, za účelom ktorého odporkyňa navrhovala vypočuť svedkov, sa súd nezaoberal a navrhované dôkazy nevykonal, nakoľko zistenie týchto skutočností nemá žiaden vplyv na posúdenie skutkového stavu danej veci. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 62, § 78 ods. 1 Zákona o rodine. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1, § 150 O.s.p. a navrhovateľovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti tomuto rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie odporkyňa a domáhala sa, súdiac podľa obsahu jej odvolania, zmeny rozsudku súdu prvého stupňa tak, že odvolací súd návrh navrhovateľa na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietne. Vytýkala súdu prvého stupňa, že nevzal do úvahy skutočnosť, že je nezamestnaná, evidovaná na úrade práce, pričom nemá nárok na žiadnu podporu, ani sociálne dávky a je stále závislá výživou na svojich rodičoch. Uviedla, že súd nevykonal dokazovanie dôsledne, nepreveril si skutočnosti a jej tvrdenia, nevypočul svedkov a rozhodol v prospech navrhovateľa, keď zobral do úvahy iba skutočnosť, že v roku 2010 ukončila štúdium na strednej škole, v štúdiu nepokračuje z dôvodu neprijatia a zohľadnil jej krátkodobé brigády. Podľa jej názoru nie je možné, aby všetky náklady spojené s jej výživou a potrebami znášala iba jej matka. Vytýkala tiež súdu prvého stupňa, že sa zaoberal iba skutočnosťou, že ukončením stredoškolského štúdia nadobudla schopnosť

sa sama živiť, nezaujímalo ho, že túto schopnosť nemôže využiť, pretože nie je ponuka práce. Vzniesla námietku zaujatosti sudkyne Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom A.. D. S., ktorá v danej veci rozhodla jednostranne v prospech navrhovateľa a tiež vo viacerých svojich rozhodnutiach, týkajúcich sa ich rodiny, rozhodovala v ich neprospech, ale neopodstatnene v prospech navrhovateľa.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Uviedol, že odporkyňa ukončila štúdium 31.08.2010, v ďalšom štúdiu nepokračovala. Napriek tomu jej platil výživné aj v mesiaci marec, apríl, máj a jún 2011. Uviedol, že je dlhodobo nezamestnaný, evidovaný na úrade práce a finančné prostriedky si zadovážuje brigádnicky. Žije so svojou manželkou v rodinnom dome, v ktorom nemá zavedenú vodu, elektrickú energiu, žije teda vo veľmi skromných podmienkach. Zdôraznil, že odporkyňa je vlastníčkou 4-izbového bytu v E., časť C. N., ktorý si odkúpila od N. R.. Tento byt rekonštruovala a je vlastníčkou aj motorového vozidla. Uviedol, že námietka zaujatosti odporkyne voči zákonnej sudkyni je len ďalším premysleným ťahom zo strany odporkyne.

Krajský súd preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p.

Podľa § 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh.

Vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni bola naposledy určená rozsudkom Okresného súdu Trenčín zo dňa 26.02.2007, č.k. 30P/256/2006-31 vo výške 2.200,-Sk.

Podaným návrhom sa navrhovateľ domáhal zmeny tohto súdneho rozhodnutia tak, že žiadal, aby jeho vyživovacia povinnosť k odporkyni bola zrušená s účinnosťou od podania návrhu, t. j. odo dňa 28.03.2011.

Zo zhodných tvrdení účastníkov bolo zistené, že odporkyňa ukončila štúdium na strednej škole dňa 31.08.2010, v štúdiu na vysokej škole nepokračovala.

Na základe týchto skutočností odvolací súd dospel, zhodne ako súd prvého stupňa, k jednoznačnému záveru, že u odporkyne nastala taká zmena pomerov, ktorá odôvodňuje zrušenie vyživovacej povinnosti navrhovateľa voči nej. Dňom nasledujúcim po ukončení štúdia odporkyne dennou formou, t.j. najneskôr dňom 31.08.2010 zanikla vyživovacia povinnosť navrhovateľa voči odporkyni. Na tejto okolnosti nič nemení ani skutočnosť, že odporkyňa je evidovaná na úrade práce ako uchádzačka o zamestnanie a nepoberá dávku v hmotnej núdzi.

Vzhľadom ku skutočnosti, že konanie o zrušenie vyživovacej povinnosti k plnoletej osobe, je konaním návrhovým, čo znamená, že súd je viazaný žalobným návrhom uplatneným navrhovateľom a navrhovateľ žiadal zrušiť vyživovaciu povinnosť až odo dňa 28.03.2011, súd rozhodoval iba o tomto jeho návrhu.

Odporkyňa tým, že ukončila štúdium na strednej škole, stala sa spôsobilá samostatne sa živiť bez ohľadu na situáciu na trhu práce a skutočnosť, že sa jej nepodarilo zamestnať sa. Na základe uvedeného nebolo možné vyhovieť odvolaniu odporkyne.

K tvrdeniu odporkyne, že nie je možné spravodlivo požadovať, aby jej všetky potreby zabezpečovala výlučne matka ale túto povinnosť majú obaja rodičia, odvolací súd zdôrazňuje, že rovnako vyživovacia povinnosť matky odporkyne zanikla dňom nasledujúcim po ukončení štúdia odporkyne, ktorým sa sústavne pripravovala na svoje budúce povolanie. Odporkyňa je plnoletá, získala schopnosť sa sama živiť, a preto ani jeden z rodičov nemá voči odporkyni vyživovaciu povinnosť vyplývajúcu zo zákona (§ 62 ods. 1 Zákona o rodine).

Pokiaľ odporkyňa mienila svojím odvolaním vzniesť námietku zaujatosti voči zákonnej sudkyňi A.. D. S., odvolací súd sa dôsledne zaoberal jej námietkou a dospel k záveru, že nie sú dané žiadne zákonom predpokladané skutočnosti, v zmysle § 14 a nasl. O.s.p., ktoré by mohli byť dôvodom pre vylúčenie zákonnej sudkyne z prejednávania a rozhodovania v tejto veci. Ak odporkyňa vyjadrovala svoju nespokojnosť s činnosťou zákonnej sudkyne v iných veciach v minulosti, na túto námietku, ktorá nespĺňa zákonom predpísané náležitosti podľa § 15 ods. 3 O.s.p. odvolací súd neprihliadal.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu ako vecne právny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 a § 150 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko tento si ich v odvolacom konaní neuplatnil.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.